

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU
Zagreb, Savska cesta 41

Broj: S-DO-496/2025
Zagreb, 23. rujna 2026.
III IP/VĐ

Na broj St-1035/2025

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Vjerovnik: REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava, OIB: 18683136487, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu

Dužnik: Brodograđevna Industrija Split, dioničko društvo, Zagreb, Ulica Velimira Škorpika 11, OIB: 18556905592

- predstečajni postupak

Ž A L B A

vjerovnika Republike Hrvatske,
Ministarstva financija protiv
rješenja naslovnog suda broj
St-1035/2025 od 9. rujna 2026.

Citiranim rješenjem naslovnog suda broj gornji od 9. rujna 2026. u toč. I. izreke dopušta se produljenje roka za završetak predstečajnog postupka nad dužnikom BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT, dioničko društvo, Zagreb, za daljnjih 180 dana računajući od isteka roka trajanja određenog Rješenjem suda poslovnog broja St-1035/2025-40 od 13. ožujka 2026.

Točkom II. izreke produljuje se trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja za daljnjih 90 dana u predstečajnom postupku nad predmetnim dužnikom, BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT, dioničko društvo, Zagreb, računajući od isteka roka trajanja zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja određenog Rješenjem ovoga suda posl. br. St-1035/2025-93 od 9. lipnja 2026.

Protiv citiranog rješenja vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija izjavljuje žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, kao i zbog bitnih povreda postupovnih pravila iz posebnog zakona koji uređuje stečaj odnosno bitnih povredi odredaba parničnog postupka koje se sukladno čl. 10. Stečajnog zakona na odgovarajući način

primjenjuju u postupku pred trgovačkim sudovima. Pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati obzirom nema razloga o odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi proturječni su sami sebi i ispravama u spisu.

U obrazloženju pobijane odluke sud utvrđuje kako Stečajni zakon sadrži pravnu prazninu u pogledu posljedica isteka roka za dovršetak predstečajnog postupka (u trajanju od 300 dana) te zaključuje da je zasigurno intencija zakonodavca da se postupak treba voditi sve dok postoje izgledi za njegov uspješni dovršetak.

Vjerovnik smatra da je navedeno utvrđenje suda potpuno pogrešno te da se ni u kojem slučaju ne radi o pravnoj praznini. Zakon ne propisuje posljedicu isteka roka za dovršetak predstečajnog postupka u trajanju od 300 dana iz jednostavnog razloga što produljenje tog maksimalnog roka nije dopušteno. Vjerovnik smatra promašenim i zaključak suda o tome što je bila intencija zakonodavca jer da je tome tako tada rok za dovršetak predstečajnog postupka ne bi niti bio propisan odnosno zakonodavac bi propisao mogućnost trajanja sve dok postoje izgledi za uspješni dovršetak, što nije učinio.

Sud pobijanom odlukom, unatoč tome što Stečajnim zakonom nije propisana mogućnost produljenja maksimalnog roka u kojem se predstečajni postupak mora završiti i u kojem je zabranjena provedba ovršnih postupaka i postupaka osiguranja, usvaja prijedlog dužnika i te rokove produljuje.

Odredbom čl. 63. st. 2. Stečajnog zakona propisano je da, iznimno od st. 1. sukladno kojem se predstečajni postupak mora završiti najkasnije u roku od 120 dana od dana otvaranja predstečajnog postupka, sud može dopustiti produženje roka najviše za daljnjih 180 dana.

Rješenjem suda od 15. rujna 2025. ta iznimna mogućnost propisana čl. 63. st. 2. već je konzumirana. Rješenjem suda od 13. ožujka 2026. taj je rok produljen za daljnjih 180 dana, a pobijanim je rješenjem dopušteno još jedno produljenje unatoč izričitoj zakonskoj odredbi da sud može dopustiti produljenje roka najviše jednom za daljnjih 180 dana.

Nadalje, toč. II. izreke pobijanog rješenja produljeno je trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja za daljnjih 90 dana, unatoč izričitoj zakonskoj odredbi iz čl. 68. st. 2. kojom je propisano da se trajanje zabrane može produžiti dva puta za daljnjih 90 dana, pod uvjetom da je postignut relevantan napredak u pregovorima o planu restrukturiranja i da je navedena zabrana nužna radi ostvarenja plana restrukturiranja.

Trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja u ovom je predstečajnom postupku zakonito produljeno rješenjima suda od 15. rujna 2025. i 11. prosinca 2025. Zatim je po treći puta, a unatoč konstataciji suda da Stečajnim zakonom nije propisana mogućnost produljenja maksimalnog roka u kojem je zabranjena provedba ovršnih postupaka i postupaka osiguranja, taj rok ponovno produljen rješenjem suda od 13. ožujka 2026. Rješenjem suda od 9. lipnja 2026. po četvrti put je produljeno trajanje zabrane time da je stajalište suda izraženo u rješenjima od 13. ožujka 2026. i 9. lipnja 2026. ocijenjeno pravilnim odlukama

Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1568/2026 od 20. svibnja 2026. i poslovni broj PŽ-3089/2026 od 31. srpnja 2026.

Pobijanim je rješenjem peti put produljeno trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja za daljnjih 90 dana, unatoč izričitoj zakonskoj odredbi iz čl. 68. st. 2. Stečajnog zakona kojom je propisano da se trajanje zabrane može produžiti dva puta za daljnjih 90 dana.

Zakonom dopuštena produljenja sud je iscrpio već rješenjima od 15. rujna 2025. i 11. prosinca 2025. pa je donošenjem rješenja od 13. ožujka 2026., 9. lipnja 2026. i pobijanog rješenja trajanje predmetne zabrane produljeno protivno kogentnoj pravnoj normi.

Nepoštivanje zakonskih odredbi sud obrazlaže time da propisani rok ne može imati jednaki učinak u tzv. jednostavnijim predstečajnim postupcima u odnosu na složene postupke poput ovog, koji zbog broja sudionika i međunarodnog elementa zahtijevaju opsežnije i dugotrajnije postupanje. Pobijanim rješenjem opravdanje se nalazi i u činjenici da dužnik nije svojim postupanjem pridonio duljini trajanja ovog postupka te da je u intenzivnim kontaktima i pregovorima sa svojim vjerovnicima.

Vjerovnik ističe da činjenice na koje sud upire nisu relevantne niti odlučne u smislu zakonskih odredbi za produljenje roka za završetak predstečajnog postupka i trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja. Zakonom je propisan maksimalan rok i nije predviđeno njegovo daljnje produljenje pa sud nema ovlasti stvarati iznimku koja zakonom nije propisana. Obzirom da je zakonodavac već odredio maksimalan rok nedopušteno je proširiti zakonski rok pod izlikom posebnih okolnosti. Poštivanje izričitih zakonskih odredbi nije mogućnost nego obveza te su sudovi dužni primijeniti jasne odredbe zakona. Sud može imati široku diskreciju unutar zakonskih granica, ali ne može diskrecijom stvoriti novu ovlast koju zakon ne predviđa. Sudovi nemaju ovlast derogirati zakon, a ovakvim postupanjem sud je faktično derogirao zakonsko ograničenje o broju produljenja. Zakon propisuje maksimalno trajanje predstečajnog postupka i mjere zabrane pa sud ne može stvoriti novu iznimku samo zato što smatra da to okolnosti slučaja opravdavaju jer time stvara pravila koja zakon nije propisao.

Odredbom čl. 63. st. 2. i 68. st. 2. Stečajnog zakona zakonodavac je postavio granicu nakon koje interesi vjerovnika prevladavaju pa je ovakvim ignoriranjem zakonskih odredbi ugrožena predvidljivost trajanja postupka i trajanja ograničenja prava vjerovnika. Broj vjerovnika, složenost postupka, međunarodni element i druge uobičajene objektivne okolnosti nisu nepredvidive okolnosti pa je zakonodavac, da je htio dopustiti takvu mogućnost, mogao propisati maksimalan rok, osim u posebno složenim predmetima ili u slučaju postojanja drugih posebnih okolnosti. Zakonodavac takvu mogućnost nije propisao. Zakonom je izričito propisano trajanje postupka i mjere zabrane te je postavljena krajnja granica. Svrha propisivanja maksimalnog roka jest da vjerovnici unaprijed znaju koliko dugo mogu biti ograničeni u ostvarivanju svojih prava pa ako se taj rok može produljivati mimo zakona zbog ocjene suda o složenosti predmeta ili postojanju nekih posebnih okolnosti tada zakonski maksimum gubi svoju svrhu te je dovedeno u pitanje načelo pravne sigurnosti. Složenost predmeta, velik broj vjerovnika, žalbi i sl. očekivane su

okolnosti te se često pojavljuju u velikim predstečajnim postupcima pa ne može sud koristiti ta obilježja kao razlog za odstupanje od zakona jer to ozbiljno ugrožava načelo zakonitosti.

Navedeno načelo zahtijeva da ograničenja prava vjerovnika budu propisana zakonom. Zabrana provedbe ovršnih postupaka izravno ograničava pravo vjerovnika da prisilno naplati svoju tražbinu. Žalitelj ističe da je u ovom predstečajnom postupku prijavio tražbinu u iznosu od 42.928.947,37 eura te je dao izjavu da se ne odriče prava na odvojeno namirenje budući je pokrenuo postupak ovrhe na imovine na kojoj ima razlučno pravo te će svoju tražbinu namirivati izvan predstečajnog postupka. Rješenjem o ovrsi Trgovačkog suda u Splitu oznake Ovr-150/2025 od 8. listopada 2025. određena je ovrha na brodu u gradnji oznake „Brodosplit 485“, NIB: 268448, koju nije moguće provesti zbog predmetne zabrane, a čime razlučni vjerovnik trpi štetu zbog nemogućnosti namirenja svoje tražbine. Prema općim načelima vladavine prava ograničenja prava trebaju imati jasnu zakonsku osnovu i predvidljive uvjete. Ako nakon isteka zakonskog maksimuma zabrana opstaje samo temeljem arbitrarne sudske odluke te se time zanemaruje jasna norma ugrožena je jednakost svih pred zakonom. Propisani zakonski maksimum prestaje biti maksimum ako sud može od slučaja do slučaja odlučivati da se ne primjenjuje te se time omogućava nepredvidivo i neujednačeno odlučivanje. Složenost predmeta i druge okolnosti slučaja mogu biti razlog da zakon predvidi poseban režim, što ne predviđa, ali ne mogu same po sebi biti izvor sudske ovlasti koju zakon ne daje. Takvo postupanje suda je arbitrarno jer prema važećim pravilima predstečajnog postupka zakon propisuje ograničenje trajanja zabrane i ne predviđa neograničeno produljivanje zbog velikog broja vjerovnika ili složenosti predmeta ili bilo kojih drugih okolnosti koliko god one bile objektivne.

Također se ističe da pobijano rješenje ne sadrži valjane i jasne razloge o odlučnim činjenicama za ispunjenje pretpostavki propisanih odredbom čl. 63. st. 2. i 68. st. 2. Stečajnog zakona i to da je postignut napredak u pregovorima o planu restrukturiranja, da postoji vjerojatnost uspješnog okončanja predstečajnog postupka i da je navedena zabrana nužna radi ostvarenja plana restrukturiranja.

Vjerovnik smatra da dužnik nije dokazao ispunjenje navedenih pretpostavki te da, čak i da postoji mogućnost iznimno više od jednom produžiti rok za završetak postupka te pet puta produljiti trajanje zabrane, u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke propisane navedenim odredbama.

Dužnik je na okolnost ispunjenja propisanih pretpostavki dostavio samo očitovanja vjerovnika u kojima isti navode kako dužnik s njima održava redovitu komunikaciju vezano uz poslovanje i status predstečajnog postupka te su upoznati i suglasni s planom restrukturiranja. U izjavama se također navodi da se izglasavanjem plana može osigurati namirenje vjerovnika.

Navedena očitovanja uopće ne predstavljaju podlogu za zaključak o postojanju stvarnih pregovora o planu restrukturiranja. Predmetne izjave ne dokazuju da je u tim pregovorima postignut napredak koji bi opravdavao produljenje rokova niti da je zabrana nužna radi ostvarenja plana restrukturiranja. Stoga je sud u navedenom dijelu odlučne činjenice pogrešno utvrdio. Predmetne Izjave vjerovnika sud je nekritički razmatrao obzirom se radi o vjerovnicima koji su povezana društva

dužnika, sve navedene Izjave su identičnog sadržaja te je većina izjava potpisana po direktoru Tomislavu Debeljaku što svakako dovodi u sumnju vjerodostojnost takvih izjava. Unatoč tome sud iste bezrezervno prihvaća kao dokaze na okolnost postignutog napretka u pregovorima iako dužnik s drugim vjerovnicima koji s njim nisu povezani nikakav napredak nije postigao, niti je to uopće moguće obzirom s istima niti ne pregovara niti održava ikakvu komunikaciju.

Navod da se provedbom predstečaja može osigurati namirenje vjerovnika paušalan je obzirom je uvidom u sadržaj plana jasno razvidno da je predviđeno namirenje unosom tražbina u temeljni kapital, a alternativno ukoliko pojedini vjerovnici to ne prihvate predviđeno je namirenje u minornom iznosu od 10%, beskamatno, u roku od 180 mjeseci uz razdoblje počeka od 18 mjeseci time da se 90% utvrđenih tražbina otpisuje. Stoga nije jasan zaključak da će se provedbom predstečaja osigurati namirenje vjerovnika. Također je nejasno, a obzirom na sadržaj plana, iz kojeg je to razloga zabrana provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja nužna radi ostvarenja plana restrukturiranja odnosno unos tražbina u temeljni kapital.

Slijedom navedenog, pretpostavke propisane odredbom čl. 63. st. 2. i čl. 68. st. 2. Stečajnog zakona u konkretnom slučaju nisu ispunjene niti sud o istima daje valjane razloge pri čemu se ističe da činjenice na koje sud upire nisu relevantne niti odlučne u smislu zakonskih odredbi za produljenje roka za završetak predstečajnog postupka i trajanje zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja.

Iz naprijed navedenog razvidno je da je sud pogrešno primijenio odredbe čl. 63. i 68. Stečajnog zakona slijedom čega je nepravilno ocijenio dužnikov prijedlog za produljenje roka trajanja provedbe predstečajnog postupka i trajanja zabrane provedbe ovršnih postupaka i postupaka osiguranja. Pravilnom primjenom citiranih odredbi valjalo je prijedlog za produljenje rokova odbaciti kao nedopušten odnosno ocijeniti neosnovanim i obustaviti ovaj predstečajni postupak sukladno određenju iz članka 64. st. 1. točka 7. Stečajnog zakona.

Stoga vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija predlaže ovu žalbu usvojiti, pobijano rješenje preinačiti na način da odbije dužnikov prijedlog i obustavi predstečajni postupak nad predmetnim dužnikom, a podredno pobijano rješenje ukinuti i vratiti na ponovno suđenje.

ZAMJENICA ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Ivana Preglej

Broj zapisa: **17c21-32135**

Kontrolni broj: **0d78f-ea845-6c438**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.